

AFTONBLADET

1 2 3

Textstorlek:

ALBY SÅLDES UT I fredags avslöjades att 1300 av allmännyttans lägenheter i Stockholmsförorten Alby sålts till riskkapitalisten Mikael Ahlström. Detta trots att 6 600 namn samlats in för att stoppa utförsäljningen.

Foto: SCANPIX

Förena förorten!

Gräsrotsrörelsen Megafonen: Bara tillsammans kan vi stoppa orättvisorna

Den senaste veckans händelser i Husby och runtom Stockholm visar på djupa problem i samhället. Oavsett vad som utlöste revolten eller de involverades egna förklaringar, måste vi se att det i grunden ligger strukturella förklaringar till skeendena.

För inga andra förklaringar kan motivera hur det kommer sig att detta sker i nästan alla förorter runtom Stockholm, men inte i några medel- eller överklassområden. Är det en slump att just vissa ungdomar i just vissa områden går in i dessa konfrontationer med staten, vars kanske två främsta symboler är polisen och skolbyggnaden?

Att människor gör val och har ansvar för sina handlingar är en given sanning som inte tjänar något syfte att fokusera på här. Vad som i stället är viktigt att klarlägga är de systematiska orsakerna till att det uppstår sociala explosioner som de som nu drabbade Stockholms förorter. Dessa orsaker är nämligen de enda som vi kollektivt kan göra något åt, genom att fatta andra politiska beslut och prioritera andra saker i vårt samhälle.

Vi menar att den sociala segregationen är grunden till förortsrevolten.

Det betyder helt enkelt att samhället är uppdelat och ojämnt. Klyftan går mellan de mäktiga och de maktlösa, de ekonomiskt rika och de fattiga. Dessa saker hänger numera alltmer ihop med hur man ser ut och vilken etnisk bakgrund man har, var i staden man bor, vilken svenska man talar.

Där vissa människor ser öppna dörrar möts andra av murar. Där vissa uppmuntras blir andra demoniserade. Där vissa växer upp övertygade om att de kan bli vad de vill, tappar andra tidigt tron på sig själva och framtiden. Detta är Stockholm och Sverige 2013.

Rent konkret handlar det om hög arbetslöshet, dåliga skolor, dyra hyror, bortglömda mötesplatser. Men framför allt maktlöshet. Det är en sorglig lärdom att bilbränder och stenkastning ger mer uppmärksamhet åt ett område än när människor organiserar sig och använder de medel som systemet själv föreskriver. Det bekräftar demokratins misslyckande och stänger dörren för organisationer som Megafonen, vars hela arbete går ut på att samla unga förortsbor till demokratisk organisering. Genom att politiker och medier enbart ger respons till bilbränder, och således bekräftar dem, blir alla andra metoder dumförklarade och osynliggjorda.

Det bevisades ännu en gång i fredags.

I kampanjen "Alby är inte till salu" samlade vår lokalgrupp i norra Botkyrka in 6 600 namn för att åstadkomma en folkomröstning om utförsäljningen av det allmännyttiga bolaget Botkyrkabyggen.

Namnen lämnades in 31 maj. Fastän anspråket om folkomröstning hade inkommit till Botkyrka kommun fortsatte upphandlingen. Förra måndagen skrevs avtalet. I fredags kom nyheten. Botkyrkabyggen offentliggjorde köparen av 1 300 lägenheter på Albyberget – riskkapitalisten **Mikael Ahlström**.

Timmar, dagar och månader av att stå i kylan på torgen och samla in namn. Ihärdigt, enligt deras spelregler. En enorm och outtröttlig mänsklig insats. Allt raderat genom ett penndrag. 6 600 röster från orten är tydligen inte värt något mot en vit mans ensamma namn och pengar.

Frågan som då måste ställas är hur man förväntar sig att folket ska tro på demokratins ordning om politikerna själva inte följer de demokratiska vägarna. Folkets vilja.

Under dessa veckor har vi blivit kontaktade för hundratals intervjuer. Tiden räckte inte till. Inte heller svaren. Ledande frågor kan inte besvaras på ett sätt som gör verkligheten rättvisa. Fördömer ni våldet? Fördömer ni våldet?

Vår organisation har fått frågan tusen gånger. Vi undrar: varför blir alla plötsligt så intresserade av våld nu? Fanns våldet inte innan bilbränderna tog fart?

Det finns ett hyckleri i kärnan av den frågan, omedvetet eller medvetet. Man pekar på den ena gruppens våld som förkastligt och omoraliskt, men är blind för det våld som pågår dagligen runtomkring oss. Är det inte våld att bli vräkt från sitt hem för att man inte har råd med hyran? Är det inte våld att bli gripen för snatteri när man snodde mat för att överleva? Att bli kameraövervakad utanför sin gård som om det vore en öppen anstalt – är det inte våld?

Från ett polisingripande som slutar med en 69-årig mans död spred sig bränderna. Vi undrar hur den 69-årige mannens fru mår. Vi undrar om han, 69-åringen, hade ett namn eller smeknamn som hon brukade viska till honom. Vi kommer att vandra med frågorna.

Under de dagarna som revolten pågick delade vi samma oro som övriga boende i Husby. Våra hus blev också rökfyllda, vi kunde inte heller handla på ICA eller sova på natten.

Vi vet att det är svårt att se långsiktigt när attacken sker mot oss, här och nu. Vi anser ändå att det enda rätta var att snacka om grundorsakerna till upproret, så att förortens ungdomar i framtiden aldrig mer känner sig tvungna att kasta sten för att bli hörda. Vi

visste att om inte vi klev fram i media och riktade kritiken mot de riktigt ansvariga, skulle ingen annan göra det. Då skulle det enda vi hörde vara folk som ropade efter höjda straff, hårdare poliser och mindre invandring. Kanske hade vi till och med hört ordet terrorism. Nu är revolten över och oroligheterna har för stunden lagt sig. Intresset i media har svalnat. Men vi är kvar. Ur andra sidan rökdimmans måste ett ljusare, mer rättvist samhälle födas. Ett samhälle som är demokratiskt, i ordets riktiga mening.

Därför måste vi i förorten ena oss och kräva att få berätta om vår verklighet utan att bli hånade. Vi måste kräva att få vara de vi är, som vi är. Makten att påverka hur samhällets resurser ska satsas. Makten att förändra våra områden. På våra villkor, utifrån våra behov. Makten att få arbete, likvärdig skola och bostad som alla andra. Makten att vara värdefulla, inte bara vart fjärde år.

Förortsrörelsen fortsätter växa och våra ord sprids till fler områden. Vi skapar andra vägar att göra våra röster hörda. Vi har visat att vi är en kraft att räkna med. Vi vågar inte ens drömma var vi är om några år. Vi måste hålla drömmen vid liv. Situationen i Sverige i dag håller inte. Orättvisorna i landet går inte längre att blunda för. De tystades röster går inte längre att ignorera. Nu är tiden att organisera oss och förändra sakernas tillstånd. Bara tillsammans kan vi göra det.

Tillsammans, som ett samhälle, måste vi stå upp för social rättvisa i vårt land. Tillsammans måste vi bygga upp vårt samhälle igen. För oss själva, för kommande generationer. Vi behöver inte alltid tycka samma saker. Vi behöver inte ha exakt samma erfarenheter. Men vi lyssnar på varandra och vi spränger håll i muren. Vi upprepar det vi hela tiden säger, den sanning som driver oss:

En enad förort kan aldrig besegras,
All makt åt folket!

Megafonen

En tidigare version av texten har publicerats i lokaltidningen Norra sidan

Det här vill Megafonen

- 1** Vi ska kunna påverka politiken som i sin tur påverkar våra liv varje dag. På riktigt.
- 2** Vi vill ha en gemensamt ägd samhällsservice.
- 3** Satsa på sociala verksamheter i förorten. Vi försvarar dessa kompromisslöst från nedskärningar och privatiseringar.
- 4** En jämlik och rättvis utbildning där alla elever lämnar grundskolan med gymnasiebehörighet och avklarade kunskapsmål.
- 5** Vi kämpar för att sänka den höga arbetslösheten i våra områden samt för bättre arbetsvillkor, både bland vuxna och unga. Alltför många som bor i våra orter är utan jobb vilket leder till en ökad marginalisering.
- 6** Vi tror på att närpolisstationer, poliser och kameror borde ersättas med sociala satsningar.
- 7** Allas rätt till bostad. Det måste gå före alla ekonomiska intressen. Vi anser att de pågående utförsäljningarna och ombildningarna är direkta attacker mot våra hem och liv.

[Att bränna en bil är ett rop på hjälp](#) Debattören: Jag vet hur det känns att växa upp på skuggsidan

[ARASH HAKIMNIA Politikerna våldets bästa vänner](#) Ignorerar konstruktiva krafter – struntar i förorternas kamp för bevarandet av viktiga lokala träffpunkter

[Masoud Kamali: Politikerna måste sluta svika förorten](#) Ta krafttag mot den strukturella diskrimineringen

["Vi ska spädas ut, vi räknas inte"](#) Protestgrupp i Alby kräver folkomröstning om kommunens utförsäljning av deras hem

["Försäljningen behövs – för bolagets bästa"](#) Ansvariga för försäljningen av Alby försvarar affärsplanerna

Utskriftsdatum: 2013-08-28

Publicerad: 2013-06-10

Webbadress: <http://www.aftonbladet.se/kultur/article16933953.ab>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 71000

Mejla: tipsa@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet